Kvinderne bede sig fritagne for at faa Æren af, den har saamænd Mændene været ene om at bringe over os. Et af de faa Samfundsspørgsmaal, Kvinden har været blandet ind i, er Sædelighedsspørgsmaalet, og Behandlingen af dette har bidraget til at klare for mange, at der burde være den samme Moral for Mænd og Kvinder; mon det Resultat skulde være saa ruinerende for Samfundet som enkelte mene? Det lyder utrolig. Men den almindelige Sædelighedsfølelse er dog ikke kommet videre end til kun at blive stødt, naar Sagen bliver set fra denne Side. I æstetiske Sager kan der siges de værste Slibrigheder og Platheder, ligeledes kunne disse siges fra Scenen for fuldt Hus, og ingen stødes, hverken det Publikum, der hører dem, eller de Skuespillere, der fremsige dem; men lad der blot komme et Drama, der med Alvor behandler et Forhold af det daglige Liv og med Alvor søger at prædike Moral og ens Moral for Mand og Kvinde — paa en Gang bliver Skuespillerne og Publikum saa dydige, at de første ikke kunne spille og det sidste ikke taale at høre slige uanstændige Ting. Hvad kunde Judic ikke synge og Folk ikke taale at høre af hende! Nej, det er først, naar en alvorlig Digter fremstiller, at Kvinden ikke skylder Manden mere i Retning af Troskab end Manden Kvinden; først da bliver Behandlingen af Emnet ruinerende for Moralen og derved for Samfundet. Det er jo latterligt at forlange det samme af en Mand som af en Kvinde. Hvor mange »Bukkespring« maa der ikke gjøres over Nytestamentets Udtalelser og Aand for at komme til det Resultat? Vist lidt flere end Kvinden maa gjøre for at kunne komme til Ligeberettigelse med Manden. — Hvad nu angaar Pastor Hostrups »Springenbuk over Nytestamentets Udtalelser« saa vilde jeg ønske, at han havde lagt lidt større Vægt paa, hvad Prof. Scharling højt udtalte, at vel vare Apostlene store og hellige Mennesker, men de vare ikke Guder. Det havde naturligvis været bedre, om en Ven havde benyttet dette svage Punkt og fremhævet det; men det er alligevel noget, at Prof. Scharling selv har fundet det uden Modstandernes Hjælp, og det bliver et for Kvinderne holdbart Punkt, indtil det modsatte bevises: at Apostlene vare guddommelige Personer, upaavirkede af det Samfunds Sæder og Skikke, i hvilke de vare fødte og udviklede. — Hr. Sat. S. havde næppe rettet et vægtigere Angreb paa Pastor Hostrup